

Prof. Albert Sič
Gradarska ul. 18

LJUBLJANA
JUGOSLAVIJA

NOVICE

za inozemstvo 30. L. Oglasi, za 1 mm višine in širokosti 4 kolone (65 mm): za trgovske in obrtne oglase 50 stol., za osmrtnice, zahvale, poslana, vabila L. 120, oglase denarnih zavodov L. 2.— Mali oglasi: 30 stol. za besedo, najmanj L. 3.—

Zopet razdor?

Kako žalostni so bili oni povejni časi za naš narod na tem ozemlju, ko so gotovi gospodje iz Gorice smatrali za potrebno, da sejejo razdor med naše vrste. Nočemo se spominjati na one čase. Prežalostni so bili in zgodovina našega naroda jih bo beležila na onih straneh, kjer bodo zabeleženi najbolj žalostni dogodki.

Upali smo, da je prišlo spoznanje; če ne radi drugega, da je prišlo vsaj vsled potrebe, ki nas je v to prisilila. Težka davčna bremena in občutna gospodarska kriza pritiskajo ljudstvo. Politični položaj v raznih državah Evrope in odnosi med temi državami so, kakor so nam zadnji dogodki dokazali, še daleč od tistega stanja, v katerem bi se morali nahajati, da bi mogli smatrati situacijo za normalno. Za vsakega pastirja, ki živi daleč od ljudi je jasno, da v takih časih je potrebno osredotočiti vse sile samo na to, da se človek in narod ohrani in ne propada. To velja danes menda za vso Evropo, in velja v mnogo večini meri za nas Jugoslovane pod Italijo.

Naše politično vodstvo je zaradi tega stalo tudi vedno na stališču, da je vsak razdor med nami, ne le nepotreben, ampak škodljiv, ker stavlja naš obstoj sam v nevarnost. Smatrali smo za to vsako delo razdora kot izdajalsko na naših bistvenih interesih in smo se dosledno proti vsakemu razdoru borili. Tudi oni iz Gorice, ki so razdor začeli in razpihivali, so končno uvideli pravilnost našega stališča in so s svojim razdiralnim delom prenehali. V zadnjih dveh letih je ta nepotreben boj počival in gotovo ni nobenega med nami, ki bi hotel trditi, da je to bilo komu v škodo.

Žalibog so klerikalni listi v zadnjem času zopet začeli napadati in delati razdor med našimi vrstami. To ne sme biti. Tako ne sme iti dalje.

Mi znamo namreč prav dobro, da razdoru je nasproten ves naš narod na tem ozemlju, tudi oni del, ki ga goriški gospodje štejejo med svoje vrste, z edino izjemo seveda par prenapetežev. Posebno je važno znati tudi, da ogromna večina duhovščine ne odobrava postopanja teh par prenapetežev v pogledu razdora, in zlasti pa ne odobrava načina pisave, ki je nespodobna za poštene liste.

Na način, kakor bi pisal kak pijanec, je namreč te dni neki list napadel naše politično vodstvo, ker je neko slovensko društvo (brez vsake ingerence našega političnega vodstva) priredilo ples. Tako so hinavski! Iz vsake številke naših listov takorekoč izhaja naše stališče glede plesa. Grajali smo plesne prireditve in svarili pred njimi. Seveda, si nismo predstavljali, da bi s tem dosegli, da bode sploh vsak ples odpadel, ker je to nemogoče, in tudi nismo hoteli, da se pribije na križ vsakega, ki pleše. V tem slučaju bi moralo namreč viseti na križu premnogo ljudi tudi iz njihovih vrst. Znano je n. pr., da g. dr. Besednjak jako rad pleše in da se njegov lepi frak prav rad v objemu kake elegantne dame suka po gladkih parketih mestnega salona. Ali smo ga radi tega kedaj napadali? Še na misel nam ne prihaja. Ali so ga pa tudi klerikalci kedaj radi tega napadli? Kaj še, tudi njim niti na misel ne prihaja kaj takega, to jim pride na misel le, ako lahko vdarijo po

edinjaših. Iz tega se mora sklepati, da se njim ne gre za borbo proti plesu, ampak proti edinjašem.

Kakor smo že zgoraj omenili, se mora napadanje prenehati. Mi ne maramo razdora in zato na napade nočemo odgovarjati. Za slučaj pa, da napadi ne bi prenehali, izjavljamo že vnaprej, da postanemo brezobzirni nasproti onim par prenapetežev, ki jim njihova nezdrava kri in nezdrava

vest ne da miru. Na mnoge svoječasne, tudi popolnoma nepravilne, napade nismo večkrat reagirali, ker razdora nismo hoteli poglobiti, saj je bil vedno naš namen, da ga sploh odstranimo, ako mogoče. Kakor rečeno, sedaj, ako bo potreba, si bomo jezik popolnoma razvezali. Zato upamo, da bodo gospodje v Gorici in njih organizacija sami napravili v svojih vrstah red.

Novice iz vsega sveta

Nevesti poslali krsto.

Listi v Firencah poročajo o nekakšni «šali», ki jo je napravila neznan osebna (najbrže iz maščevanja) in ki je šla na račun mlade neveste.

Neka gospodična je dobila na predvečer svoje poroke brezimno pismo, v katerem je neznan osebna pojasnjevala, da bo dobila priložnostno darilo, ki ji gotovo ne bo všeč. Kmalu nato se je javil mlad gospod, ki je dejal, da že nesejo krsto, katero je bila naročila. Ko je gospodična pogledala na stopnice, je zagledala črno krsto, ki sta jo nosila dva težaka; strašno je prebledela in kriknila od groze.

Mladenč je bil uradnik pogrebnega podjetja, pri katerem je bila krsta po telefonu naročena.

Policija, ki so ji naznanili slabo šalo, išče storilca.

Grški vojaški zdravnik — kijatski general.

Atenski listi poročajo o zanimivi karijeri generala kitajske severne armade Ši-Laj-Tona. Ta mož po rodu baje ni Kitajec, temveč Evropejec, in sicer Grk. Pisal se je prvotno Spurgitis in je študiral medicino na Dunaju in v Parizu.

Leta 1897. se je udeležil grško-turške vojne kot vojaški zdravnik. Ta služba pa mu po vojni ni več dišala in ker je bil svobodoljuben mož, se je izselil v Pariz. A tudi v Parizu ni našel pravega smisla svojemu življenju, primerne torišča za svojo karijero. Vkrca se je na neko francosko ladjo, se odpeljal proti daljnemu Iztoku in se ponudil Kitajcem v vojaško službo. Na Kitajskem je hitro napredoval. Najprej je spremenil ime, pričel se je kitajščini in je postal sčasoma vrhovni šef sanitetne službe v kitajski prestolnici Pekingju.

Ši-Laj-Ton ima baje na Grškem še žive sorodnike, s katerimi si dopisuje. Njegov brat M. Spurgitis je še pred kratkim živel v Atenah kot ravnatelj grške Narodne banke.

Poštenje zmaga povsod, tudi v tihotapstvu.

Neka angleška igralska družba je bila povabljena na gostovanje v Ameriko. Igralcem je bila obljubljen visoka plača, dobra reklama, odlični uspehi. In angleški umetniki so na vse pristali, v zadregi so bili samo, kako bodo pretihotapili onstran velike luže nekaj steklenic žganja. Vzeli so seboj na ladjo tucat steklenic tega okrepčila in so se med vožnjo posvetovali, kako ga bodo «vrgli» v suho Ameriko.

Ameriška carina je stroga in ne pozna pardona. Cariniki so prijazni, toda skoz in skoz službeni gospodje. Kako torej najti v njihovih očeh zaželjeno milost? Igralci so prišli na imenitno misel. Prosilili so damo iz svoje družbe, naj vzame alkohol na svojo vest in naj skuša prelisčiti carinike pri izhodu.

Parnik je pristal na ameriški obali in lepa igralka je vzela v roke svoj težki kovčeg. Ko je prišla na vrsto za pregled in jo je carinik vprašal, kaj nosi v kovčegu, ga je lepo pogledala in drzno dejala: «Dvanajst steklenic žganja, gospod — nič več!» Igralcem so se naježili lasje. Toda kako jim je odleglo, ko so videli, da je uradnik malomarno zamahnil z roko, se vljudno nasmehnil in pustil damo mimo. Tako je družba pretihotapila 12 steklenic žganja, ne da bi se pregrešila proti predpisom o prohibiciji in ne da bi plačala en sam cent drugače neizogibne kazni.

Spomenik mis Ederle

Komu ni več v spominu Američanka mis Ederle, ki je lani tako pogumno preplavala Rokavski preliv, dobila visoko nagrado ter čez noč zaslovela po vsem svetu? Američani se še danes ponašajo s tem, da je pogumna sportnica njihova državljanka. Toda i Evropejci niso pozabili zanjo.

Trener mis Ederle je dal pobudo za postavitev spomenika plavalki. Njegov predlog se glasi, naj bi se postavil mis Ederle spomenik na rtiču Grisnezu (na Francoskem), kjer je že odstopil v ta namen lastnik nekega velikega hotela potrebnih prostor. Sedaj nabirajo sportniki denar in verjetno je, da dobi mis Ederle spomenik še pred obletnico znamenitega datuma, ko je preplavala Rokavski preliv. Plavalka bo upodobljena v plavalnem kostimu in bo gledala s francoske obali proti angleškemu nabrežju, kjer stoji spomenik kapitana Webba v Dovru, ki je tudi preplaval Rokavski preliv.

Turške žene.

Čital sem nekaj, da je neki radovedni kranjski Janez, ki se je bil «za gon in za cesarja» v Bosni l. 1878., odkril obraz neki Turkinji, ker bi bil rad vedel, ali je lepa ali ne.

Ko bi danes morali kranjski Janezi med Turke, bi videli lepe in grde, ne da bi jim odgrinjali tiste zavesne na obrazu, kar je bilo tudi zelo nevarno.

Danes se Turška v vsem približuje Evropi. Turkom je prepovedano nositi fes, ki je bil značilen za vse, ki se obračajo s prošnjami do Alaha.

Tudi turškim ženam si ni treba več zakrivati obraza in sedaj so enakopravne s svojimi sestrami Evropejkami.

Predno pa je turška žena dobojevala svoj boj za enakopravnost, je preteklo nekaj časa, kajti na Turškem je bila žena malo cenjena in upoštevana. Že leta 1839. so se začele žene potegovati za svoje pravo, a še leta 1908 je bilo v vsej Turški eno samo žensko učiteljsko in nekaj ženskih srednjih šol v Carigradu.

Tega leta pa, ko se je uveljavilo mladoturško gibanje, so osnovali tudi po drugih mestih slične šole. Leta 1917. je bil turškim dijakinjam dovoljen dostop na modroslovno fakulteto (oddelek na vseučiliščih, l. 1921. pa jim je bilo dovoljeno študirati tudi pravo in zdravilstvo. N. C.

Zgodovina cilindra.

Cilinder je prvi nosil trgovec Hetherington leta 1797. Bil je radi tega tožen. Obtožnica je navajala, da je visoki in svetlikajoči se cilinder preplašil pse, konje in živino, da so vozniki komaj preprečili težke nesreče. Mnogo žena je padlo v nezavest, Hetherington je bil radi kršitve javnega miru in reda obsojen na občutno denarno kazen. Cilinder je pa klub temu zmagal. V tridesetih letih prejšnjega stoletja je postal cilinder tedanje dobe so ga nosili celo v polmetrski višini. Kmalu pa bomo rabili cilinder samo še na pustnih zabavah. Minljivost tega sveta ne ruši samo človeka in njegovih nazorov, temveč tudi razne priljubljene predmete.

Si naročen na „Novice“?

Tedenski pregled

ITALIJA

V nedeljo se je po vsej Italiji vršilo na slovesen način proslavljanje osme obletnice ustanovitve fašjev. Proslave po vseh mestih in večjih krajih so potekle v popolno zadovoljstvo voditeljev fašizma. Sam Mussolini je izrazil pohvalo nad uspehom in je generalnemu tajniku naročil, naj tolmači njegovo zahvalo vsem pokrajinskim zvezam.

Pri teh proslavah je fašizem pokazal svoje organizirane moči: milico, avanguardiste, «Balilla» in «piccole Italiane». 80 tisoč mladeničev — avanguardistov je pristopilo k milici.

Poslanska zbornica je nadaljevala z razpravami o državnem proračunu. Tako je pretresala proračun prosvetnega ministrstva, ministrstva vojne mornarice in aeronavtičke. Za nas Slovence je bila pomembna razprava prosvetnega ministrstva, ker je povzel besedo tudi poslanec Slovanov g. dr. Besednjak. V sredo v pozni popoldanski uri je povzel besedo v parlamentu posl. Besednjak, ki je kritiziral vladno prosvetno politiko napram slovanskemu narodu, ki stremi za raznarodovanjem našega življa.

Tako v začetku svojega govora je dr. Besednjak orisal krivično postopanje fašistovske vlade proti našim učiteljem. Štiridesetim slovanskim učiteljem, ki se niso vpisali v fašistovsko učiteljsko organizacijo, je razposlal prosvetni minister Fedele objave, v katerih pravi, da jih misli odpustiti iz službe. Nekaterim učiteljem očita minister, da so nasprotni fašistovski učiteljski organizaciji. To naj bi bil vzrok za odpustitev iz službe državnega uradnika Drugim je pa celo dejal, da so njih misli in čustva nasprotna fašistovski Italiji. Na take obdolžitve je izključena obramba, ker more obdolženec le zanikati. Tako je minister, ne da bi dovolil proti učiteljem na njih lastno zahtevo redno disciplinarno preiskavo, ki naj dožene, ali so res krivi tega, kar se jim očita, odpustil 40 družinskih očetov in 40 družin bo moralo zapustiti svojo rodno grudo.

Govornik je nadaljeval, da je hudo, če krši zakon oni, ki je njegov predstavnik. Tržaški šolski skrbnik navadno suspendira učitelje od službe po eno leto, čeprav sme trajati suspenzija največ šest mesecev.

Šolska reforma je izgnala iz naših ljudskih šol naš materinski jezik. Pa ni bilo še dovolj. Sedanji prosvetni minister je prepovedal od četrtega razreda dalje poučevanje verskega nauka v jeziku vernikov in s tem kršil vzvišeno načelo, da Boga molji vsak v svojem jeziku. S tako politiko se ovira verski in moralni razvoj našega naroda.

V nadaljnjih svojih izjavah je posl. Besednjak pokazal na dvojno prepričanje vladne politike. Italijanski tisk je močno vznemirilo delovanje francoskega društva «Foyer français» (Francosko ognjišče, Francoski dom), ki zbira pod svojim okriljem italijanske otroke in jih vzgaja v francoskem duhu. Istočasno se isto časopisje pa na vse pretege muči in išče sredstva, kako bi našo slovansko deco asimilirala italijanskemu duhu. Naš položaj je težak. Toda govorni je končal dobesedno: «Na naši strani je krvna in plemenska pripadnost naroda, katerega ne bodo zatrli niti denar, niti zakon, niti upravna sredstva in materialna moč države. Jezik naroda ni obleka, katero se lahko poljubno izpreminja in zamenja, ampak je globoko vcepljen v zavesti in čustvovanju naroda. Edino, kar lahko dosežete pri naši deci, je votlo in papagalsko besedičenje, ki bo s časom izginilo, ne da bi zapustilo niti najmanjšega sledu v njeni duševnosti. Iz tega razloga se bomo danes še bolj uspešno borili proti vaši raznarodovalni politiki, kakor smo se v preteklosti zmagovito borili proti stoletni germanizaciji Avstrije.»

Tako je govoril dr. Besednjak, italijanski poslanci so ga ves čas motili z medklci.

KITAJSKA

Padec Šangaja v kantonske roke pomeni brez dvoma mejnik v zgodovini odnošajev med Azijo in ostalim svetom. To dejstvo je take važnosti, da si ga ne zakrivajo nobeni evropski listi ne zainteresirane države. Najbolj skeli zavzetje Šangaja Angleže. Pa Kitajci so tudi v največji meri pokazali svoje sovraštvo proti Angležem, ker predstavljajo za Kitajca angleški državljani onega Evropejca, ki ga sinovi «nebeškega cesarstva» ljuto sovražijo.

Po zavzetju Šangaja je izbruhnila v mestu stavka. Vojaki, poražene kitajske severne armade, so se razkropili in begali so po mestu, pleneč in moreč. Medtem so se Evropejci dobro utrdili v svojih koncesijah in so za barikadami in žičnimi ovirami čakali na potek nadaljnjih dogodkov. Ko so v Šangaj vkorakali Kantonci, so se vojaki severne armade znašli med dvema ognjema. Na eni strani sovražnik, na drugi strani Evropejci, ki so bili skriti za utrjenimi koncesijami. Prišlo je do groznih prizorov krvoprelitja, večina severne armade se je vdala Evropejcem, ki so vojake odpeljali na vojne ladje. Jasno je, da je bilo v mestu samem tež-

ko vzdržati red. Čeprav je sedaj nacionalistični general kolikor toliko vzpostavil red, se Angleži in drugi zastopniki velesil resno boje za življenje svojih državljanov.

Kantonci se v Šangaju niso dolgo ustavili; vojska je prodirala proti severu. Brez boja je zavzela važno mesto Nan-King, pristanišče ob veliki reki Jangtse. Severna armada je namreč bojzljivo zapustila mesto in tako se je Nan-King predal nacionalistom brez boja.

V Nan-kingu so se dogajali isti prizori kot v Šangaju. Umikajoči se vojaki ropajo in pleni, zmagovito vojsko je upijanila kri. Evropejci so se komaj rešili. Vsa evropska naselbina, na čelu ji angleški generalni konzul, je bežala na neki grič izven mesta. Kitajci so na bežeče streljali. Šele čez dva dni so mogle angleške vojne ladje rešiti begunce na griču in jih prepeljati na ladje.

V angleškem parlamentu si pa medtem ubijajo glave, kako bi rešili položaj in čast države v Aziji. Konservativni listi očitajo levčarjem, da je kriva njih popustljiva politika sedanjega neveselega položaja države na Kitajskem.

za velikonočni pondeljek že uri Molièreve «Skapinove zvijače».

Na velikonočni pondeljek bo sploh cela vrsta prireditev po deželi. Gotovi sta že sedaj društvi v St. Mavru in Ročinju. Najbrže še kako drugo drugod po deželi. Gotovo tudi kako društvo v zapadnih Brdih.

Idrija ima zopet odprto svoje gledališče. Na vrsti je sedaj Petrovičev «Vozel». V Biljah bo na tiho nedeljo tamkajšnje društvo pokazalo uspeh svojih dolgotrajnih vaj.

Mlada, zdrava telesa fantov se pa bodo pokazala v običajni kolestarski tekmi sportnega kluba «Jadrana» v Vrtojbi.

Pozdrav odhajajočega.

Pečar Ivan iz Prešnice, ki se je izselil iz naše domovine, pozdravlja ob tej priliki vse svoje prijatelje in znance. Preselil se je v Bosanski Aleksandrinovac.

V novi domovini mu želimo vso srečo.

Pozdrav iz Ledine.

«Prostovoljno gasilno društvo Ledine» se tem potom vljudno zahvaljuje svojemu nekdanjemu delavnemu članu in tovarišu Tomazu Bogataju iz Goveka št. 18 za vzpodbudno gmotno podporo društvu v znesku 40 lir.

Dragi Tomšič! Ločiti si se moral od nas in odpotovati v daljno Francijo z namenom, da si služiš vsakdanji kruh v tujini, katerega Ti morda ni nudila v zadostni meri domača gruda. Naj Ti bode sreča mila v tujini, dragi nam tovariš in zvesti član našega društva. V nadi, da se še kedaj vidiš, Ti kličemo v pozdrav naše sveto geslo: Na pomoč!

Odbor.

V kavarni.

Sedem v tržaško kavarno, v katero zahaja precej Slovencev. Tu imaš na razpolago vse mogoče liste. Poleg vseh italijanskih, imaš nemške, francoske, ogrske. Natakarja prosim: «Edinost». «Che foglio è questo?» me vpraša! Za par tujerodcev dobiš v vseh kavarnah vsemogoče inozemske liste! Za stotisoče Slovanov ne dobiš v naših kavarnah niti našega domačega dnevnika! Po 50tih letih nima naš dnevnik še vstopa v tržaške kavarne.

Dr. Josip Čerin.

Dr. Josip Čerin, znani kapelnik, ki si je s svojim neumornim delom na glasbenem in kulturnem polju stekel velike zasluge, je praznoval ta mesec v Ljubljani svojo šestdesetletnico.

Rojen je bil v Komendi pri Kamniku. Že v mladih letih se je posvetil glasbi. Ko je študiral univerzo na Dunaju, se je izpopolnjeval v Cecilijini šoli v glasbi. Po končanih študijah je bil dolgo koncertni vodja ljubljanske Glasbene Matice. Pred leti je stopil v nov delokrog glasbe. Prevzel je mesto vojaškega kapelnika. Takoj ob ustanovitvi Jugoslavije si je nadel nalogo sestaviti v Sloveniji vojaško godbo, kar se mu je tudi posrečilo. To vojaško godbo je izpopolnil do najvišje stopnje. V svobodni domovini je priredil celo vrsto dobro uspešnih koncertov.

V Ljubljani se je pred dvema nedeljama izvajala pod njegovim vodstvom slavna Beethovna deveta simfonija in se je tako ob enem s proslavo Čerinove šestdesetletnice Ljubljana oddolžila spominu velikega skladatelja — Beethovna.

Ludvik van Beethoven.

26. marca 1827. je umrl na Dunaju Ludvik van Beethoven, eden največjih glasbenikov sveta. Rodil se je v Bonnu na Nemškem. Stariši so mu bili nizozemsko-flamskega in nemškega porekla. Preživel je žalostno mladost, oče je bil pijanec, tudi v poznejšem življenju je moral kot skrajno ob-

čutljiv človek pretrpeti mnogo gorja in grenkosti.

Že v zgodnji deški dobi je pokazal svojo nadarjenost, pozneje so ga podučevali razni učitelji v svojem rojstnem mestu in na Dunaju, kjer se je razvil do vse svoje veličine.

Čeprav je bilo njegovo življenje trpko in mu je gluhost že zgodaj onemogočila delo kot dirigentu, so vse njegove skladbe izliv v dobro in lepoto verujočega in v boljše hrepenečega človeka.

Vsi kulturni narodi so proslavili spomin velikega genija.

Dopisi

ŽABUČE PRI TOLMINU.

Zadnje dni se je posestniku S. Klintonu dogodila kaj čudna nesreča. Na poti iz Zalaza, po kateri je vozil, se je hotel umakniti sosedovemu vozu. Pri tem pa so se oboji konji začeli med seboj klati in brcati. To je povzročilo, da so oni na kraju padli pod cesto in se valili po strmem bregu proti Tolminki. Razume se, da sta se oba konja na mestu ubila. Voz pa je k sreči ostal na kraju ceste. Tudi voznik sam je bil v veliki nevarnosti in le slučaju se ima zahvaliti, da je ostal nepoškodovan.

Kakšna škoda je to za našega kmeta, si lahko mislimo, posebno sedaj, ko se bliža pomlad in bi konji imeli največ dela.

ČIGINJ.

Pri nas starši premalo pazijo na svoje otroke; pustijo jih same, da se lovijo okrog vogalov in po cesti. Tako igranje bi imelo 19. t. m. skoraj usodne posledice, da ni nesreča nekoliko prizanesla. Privozil je namreč motocikelj v vas. Ko je vozil mimo nekega vogala, se prilovi izza hiše otrok in pade pod kolo. Vse je končalo še precej srečno, otrok je dobil le nekoliko večjih in manjših prask, hujšega se na srečo ni zgodilo.

Lep opomin je to staršem, ki puščajo otroke nezadostno ali pa celo brez varstva na cesto, da se tam igrajo in lovijo. Cesta je kaj slab vzgojni činitelj, vse slabo vidi otrok na njej, še nevarnejša pa je radi prometa, vozov in številnih avtomobilov.

SKRLJEVO V BRDIH.

Hvala Bogu, da pri nas nismo imeli hude bolezni tekem te zime kot po drugih krajih, ker smo takorekoč brez zdravnikarja. Na svojega občinskega zdravnikarja, ki stanuje v Drnovku, skoraj ne moremo računati, ker ga ni nikoli doma. Ne pomaga hoditi do njega. Je občinski zdravnik v celi vrsti občin in pa še z vsemi drugimi zadevami se bavi, samo ne z zdravilstvom. Prosimo oblasti, da bi v tem oziru drugače ukrenile.

RENČE.

V nedeljo, 20. t. m., smo videli v dvorani Delpin znano igro «Mlinar in njegova hči», ki jo je uprizorilo društvo «Iskra». Dvorana je bila do zadnjega kottička napolnjena. Videli smo občinstvo skoro vseh sosednjih vasi. Videli smo tudi mnogo članstva in skoro vse igralce drugega društva. Veliko spremembe je bilo opaziti na tem, da so si šli drug drugemu na roko. Mislim, da si marsikateri Renčan želi skupnost delovanja naj si bo na kulturnem ali pa na gospodarskem polju.

Ne bom kritiziral vsakega igralca posebej, ampak omenim le nekatere izmed glavnih vlog: Konrad je na več mestih pokazal mesto užaljenosti močno jezo; večkrat se je zdelo, da je starec šestdesetih let. Marica preveč tiha, trda, poznalo se ji je, da je prvič ali drugič na odru; v začetku igre je šla preveč globoko, potem pa, ko bi morala pokazati res tragiko, ji je zmanjkalo stopnjevanje. Obraz je kazal, da propada, a glas ji je bil skoro neizpremenjen. Mlinar je bil v nekaterih momentih mladeniški po kretnjah in glasu, včasih je pozabil, da je nadsušljiv, drugače bi šlo. Župnik je bil preveč hladen, premalo tolažljiv. Grobar - včasih ni znal vloge, a si je znal pomagati. Poznal se je velik kontrast med izgovorjavo; slišalo se je, kako je lepo govoril igralec književni jezik, potem pa je padal v dialektično govorico.

Zahtevajte samo zdravila
znamko
F. BOLAFFIO-CASTELLANOVICH!

DNEVNE NOVICE

Proslava osme obletnice fašjev v Trstu.

Kakor povsod drugod, se je vršila v nedeljo tudi v Trstu svečana proslava osme obletnice, odkar obstojajo fašji.

Predpoldne so se zbrali na trgu Unità, milica, avanguardisti, balije in «piccole Italiane». Prisostvovala so civilne in vojaške oblasti. 500 avanguardistom, ki so pristopili v milico, jim je kot odznak bila izročena puška in izkaznica. Vse te čete je pregledal posl. Barduzzi. Ob 11. uri so slovesno ustoličili novega tajnika pokrajinske fašistske zveze inž. Cobola.

Svečanosti so se nadaljevale popoldne v dvorani «Ginnastica» in Dante.

De Pinedov polet.

Letalo «Santa Maria» je letelo iz Georgetowna proti severu in dospelo po tridnevni poti v Havano. V treh dneh je De Pinedo napravil pot 3580 km. Povsod, kjer je pristal, so ga navdušeno sprejeli.

Iz Havane bo pogumni letalec krenil proti Novemu Orleansu, mestu, ki je že v Severni Ameriki.

Podaljšani rok.

Državni davek na javne lokale bi se moral plačati do 31. t. m. Rok za vplačevanje pa je bil radi intervencije Konfederacije obratovalcev javnih lokalov podaljšan do 15. aprila.

Velikonočne potice (pince).

Vlada je izdala odredbo, s katero prepoveduje prodajo čiste bele pšenične moke in izdelovanje potic tudi ob priliki velikonočnih praznikov.

Novi vodovod za Trst.

Prebivalstvo Trsta se zelo množi. Zato je začelo občutno pomanjkanje vode. Magistratni inženirji se že več časa trudijo, od katere strani bi Trst najceneje in z zadostno množino preskrbeli z dobro pitno vodo. Zdi se, da so ostali pri sklepu, da se napelje voda iz Rižane in sicer od Vzročka pod Loko. Voda bi se tam dvignila do Črnega kala, da bi imela močnejši pritisk.

Ker bi bili s tem prizadeti mlinarji in drugi obrtniki, je bil te dni v uradnem listu «Osservatore Triestino» razglas, da vložijo vsi prizadeti pri g. ing. cav. Giuseppe Baldi, Trieste, Via Sanità št. 17 tozadevne pritožbe.

Opozarjamo tedaj naše ljudi, da se ne bodo potem, ko bo prepoznano izgovarjali, da niso znali!

Zakaj dvojna mera?

V neki občini blizu Trsta smo obremenjeni občani z druž. davki, kakršnih gotovo nima nobena ob-

čina in sicer po 100, 200, 300, 400, 500 lir. Zakaj je tako velik družinski davek, smo že večkrat pisali in se bomo k temu vprašanju še povrnili. Danes si dovoljujemo samo vprašanje do ugledne kr. prefektore: Koliko družinske take se plačuje župan in drugi javni uslužbenci v dolinski občini, in če so tega davka prosti, je li njih breme na komplementarni davek odmerjen v enakem razmerju kakor družinski davek revnim občanom? Kmet ali pa reven delavec, ki hodi na dnino v Trst in ne zasluži niti tretjino tega kot župan, naj plačuje velike družinske davke, a ti gospodje z mastnimi plačami, ki so na podlagi zakona ravno tako dolžni plačati kot mi, naj bodo prosti? Vprašamo, zakaj dvojna mera?! **Več občanov.**

SLABO JE DRAGO,

ker ni dosti vredno, to je stara resnica! Tako je tudi pri testeninah. Le one so ceno, ki so redilne kakor so PEKATETE. Zanesljivo prave v 1/2 kg originalnih zavojih.

Žrebanje «Goriške matice»

Vzdignile so se sledeče številke: 8985, 11968, 13740, 12928, 14703, 11247, 5607, 5568, 6328, 13632, 5038, 14408, 11110, 12679, 11501, 14786, 8939, 6015, 13947, 5148, 14508, 8167, 7374, 9310, 13410, 7583, 10410, 8738, 3076, 5951, 7121, 14, 12209, 14742, 6081, 316, 12044, 755, 5273, 4715, 636, 13373, 6602, 57, 11207, 12006, 6642, 9138, 1826 in 467.

Podrobnosti so natisnjene na posebnih lističih v posameznih koledarjih. Cigar številka je izžrebana, naj pošlje listič odboru «Goriške matice», da mu odkaže izžrebano darilo.

Prireditve.

Pomlad prihaja v deželo, povsod vre probujenje in novo življenje. Tudi v naših društvi po deželi, ki so živela po zimski svoje življenje pevskih vaj, predavanj in društvenih večerov, se vzbujajo želja po nastopih pred zunanjim svetom.

Pred vsemi drugimi koraka veleadilno dramsko društvo v Gorici, ki ima že pripravljeno dramo Anfiso, delo znanega ruskega pisatelja Andrejeva. Nato misli spravi na oder komedijo «Skopuh», klasično delo francoskega pisatelja Molièrea. Nato pa priredi «Tata», katerega je že s tolikim uspehom igrala šentjakobska čitalnica v Trstu.

V Renčah že vsa leto po vojni skupina neumornih igralcev, združena sedaj s sportnim in izobraževalnem društvu, tekmuje hvalevredno z goriškim dramskim društvom. V kratkem času je priredilo «Revizorja» in «Testament» in

MIREN.

Preti nam, da bomo izgubili naše domače občinske uradnike, s katerimi se je naše ljudstvo lahko razumelo in z njimi posvetovalo. Naš poteštat, obenem zastopnik neke zavarovalne družbe, hoče v kratkem postaviti neke tuje ljudi v naš občinski urad. Mi se temu ne moremo sicer zoperstaviti, ker škarje in platno imajo drugi, toda na vsak način bo dobro upravljanje na tak način silno otežkočeno.

IDRIJA.

V soboto, dne 19. in nedeljo 20. marca je priredilo Kat. del. dr. glasbeno dramatični večer, ki je izpadel razmeroma še precej dobro.

Orkester se je pod vodstvom gosp. Ferjančiča precej opomogel. Ob tej priliki smo slišali tudi dve njegovi kompoziciji in sicer «Miš-Maš» in «Korijera Idrija-Sv. Lucija». Prva kot potpourri, je zmes raznih narodnih popevk. Po mojem bilo bi boljše, ko bi bile samo naše narodne, ker druge (kako bi se izrazil?) ne «pašejo» k našim. — Druga, kot polka, je ugajala, samo ni bila prav dobro interpretirana.

Mešani zbor nam je podal Kimovčev «Dekliška» in O. Zevnikovo «Veterček po zraku gre». Podani sta bili obe še precej dobro. Ženski zbor je močan in zato večkrat nadvlada moškega, ki je jako šibak. Zlasti tenoristi so slabi, tu mislim po številu. O. Devovo «Večer na morju» je pel moški zbor. Zdi se mi, da je včasih moški zbor boljše pel. Ne vem, kje je krivda.

Sledila je dr. Krekova igra «Turški križ». Podana je bila dobro. Vloge so bile na splošno dobro zadete. Največjo pozornost je seveda vzbujal Ribničan, ki je bil pri drugi predstavi žalibog hudo prehlajen in se ga ni skoraj nič razumelo. — Vrši se igra na Kranjskem v času turških upadov.

Pri obeh predstavah je bilo gledališče napolnjeno. Vidimo, da naše ljudstvo hrepeni po izobrazbi. Vedno čuješ vprašanja «kdaj bu spit kej v teatru». Upamo, da bomo v soboto 2. in nedeljo 3. aprila videli Remčevno igro «Vozel». Igrali jo bodo naši diletantje. Ne zamudite prilike! —

IZ POTI PO KRASU.

Pot me je peljala iz Gabrovice v Malidol. Tu sem imel priliko, da si ogledam nekoliko domače razmere. Truden sem bil in da potolažim lačni želodec, sem se ustavil v gostilni v Tomaževici. Zelo neljubo mi je bilo gledati, kako sta se dva kmeta pričkala in prepirala, da ju je bilo groza poslušati. Gospodinja je morala priteči na pomoč, da je naredila konec temu divjanju. In ves ta greh, ves ta prepir se je vršil radi mejnika (termena). Ljudje božji! Ne iščite si pravice na tak način! Nočem s tem reči, da bi se zatekali k odvetnikom, toda so drugačne poti, potem katerih bi se dale take stvari mirnim potom poravnati. Pravi mož mora ostati vedno in povsod mož, trezen, pošten, pаметen, preudaren! Pa brez zamere!

IZ KOČ PRI PRESTRANKU.

Minul je predpustni čas in pustni terek. Ali pri nas je bil žalosten. Niti polovico veselja v primeri s prejšnjim letom ni bilo. Letos bi lahko zapeli tisto: «Prišla, je prišla pustna nedelja, Lan' sem bil špeha sit, letos pa zelja.»

Zelo se tudi pozna, da manjka precejšnje število fantov. — Imamo tudi tamburaško društvo z imenom «Tabor». Obstaja že eno leto in pol, ali letos ne deluje. Vzrok so nekoliko letošnje razmere, ali največji vzrok je pa ta, da je v njem par takih, kateri nočejo delovati. Zdaž pa mislimo vseeno pričeti, ako ne bo kakšnih neprilik in zaprek. — Član.

DRSKOVČE PRI ZAGORJU.

Komaj 28 hiš šteje naša vas, pa nam gre še tem trdo. Poljedelstvo pri nas ni kaj prida in živimo se, oziroma živeli smo se in pomagali z lesno trgovino. Danes pa se opaža velik zastoj lesa, kar je povzročilo veliko denarno krizo v naši vasi kot v vseh sosednjih ob Pivki, ki se na nam enak način preživljajo.

Seveda pa prav nič ne obupavamo, ker bi tudi nič ne zaleglo, nego skušamo štediti in tem pametnejše gospodariti. Pomlad se probuja tu ob Pivki, sonce je že vroče: vse nas spominja na novo življenje, na nove čase! Zakaj ne bi tudi mi upali v revščini na bogatejše čase? Samo nič obupa, čas je prinesel slabo, bo pa tudi dobro.

IZ PLAVIJ.

Predrage «Novice»! Mnogo lepega in koristnega nam prinašate, zato

vas prav radi čitamo. Naj vam tudi jaz opišem nekoliko naše življenje. Prebivalci naše vasi, pa tudi iz sosednih, so skoro sami kmetovalci. Saj nam nekateri raditega tudi pravijo krompirjevci. Naj le! Radi ostanemo. Ko bi nam le Bog dal dobro letino! Radi dežja nam je mnogo dela zastalo. Zlasti krompir bi moral že zdavno biti posajen, da bi prišel v poštev za izvoz, pa tudi radi tega, ker posadimo na isto mesto zelje, repo, vrzote itd.

Naš domačin, g. Hrovatin, nam dvakrat tedensko predava o kmetijstvu. Zato smo mu hvaležni za njegov trud. O njegovih lepih uspehih so se prepričali kmet, potovalni učitelji in g. prof. Mariani. Mi bi morali polagati posebno pažnjo na sadjerejo. Novi nasadi, bodisi: breskev, hrušk, jabolk, črešenj itd. — so več let davka prosti! Lepa vrsta sadja se drago prodaja.

Držimo se naše šole in navodil g. Hrovatina. Umetna gnojila, ki smo jih letos skupno naročili, nas stanejo na domu po 73 lir kvintal, dočim morajo drugi sami iskati in plačevati po 80 do 84 lir. Poleg tega je naše blago boljše vrste, ker je naročeno pod nadzorstvom Cattedra ambulante d'agricoltura. Tudi za druge kmet, potrebščine bi bilo pametno, da bi skupno naročili, posebno galico in žveplo.

Držimo se skupnosti, ker bo le nam to v korist in končno priporočam mladini, naj bi tudi ona marljivo posejala šolo.

IZ DEKANI.

Kakor drugod po deželi, tako so tudi pri nas «Novice» postale zelo priljubljene. — Komaj pričakujemo dan, ko pridejo in ljudje sežejo po njih in jih z veseljem čitajo. Pa saj ni nič čudnega, da so postale «Novice» tako priljubljene širom naše dežele, ko za pičilih petnajst letno čitamo vsak teden toliko lepega in koristnega. Še bolj zanimanja bi moralo biti, posebno sedaj v teh težkih časih, ko se vsak ne more naročiti — radi pomanjkanja sredstev — na dnevnik «Edinost». Naša vas ima precej naročnikov na «Novice», ali vse to je še dosti premalo za tako vas kot je Dekani. Saj menda petnajst letno ni taka stvar in bi si jih lahko vsaka družina od drugega utrgala. Koliko denarja gre za popivanje, za tobak in za druge take škodljive reči. Kaj bi si ne mogli tudi za «Novice» odtrgati tistih borih petnajst lir in koliko koristi bi imeli od tega? Pri nas je tudi dosti takih, ki za vse imajo denar, kot za kvartanje in popivanje, za «Novice» pa jim ga vselej primanjkuje. Pa pridejo in vprašajo, ali bi jim posodili «Novice». Če pa človek ne posodi, godrnjajo in blatijo onega, ki jim ni posodil. Takim pa je treba lepo povedati, kako se pride do «Novic», in sicer štirinajst nedeljen kvartinček manj, pa bo čital «Novice» vse leto. Torej, napravite tako in ne bo vam žal.

— V tem mesecu je dobila tudi naša občina podeštata. In sicer je bil imenovan dosedanji občinski komisar g. Mastrachio. — Dekanski.

IZ KOPERŠČINE.

Čital sem v «Edinosti» slovo učiteljice gđe. Angele Čendem, ki ga jemlje od svojih znancev in prijateljev. Gđe. Čendem je službovala tu na Koperščini dolgo vrsto let; in sicer zaporedoma v Ospu, Dekanih, na Škofijah in v Tinjanu. Povsod se je kot uzorna in vestna učiteljica ljudem priljubila in pustila najboljše spomine.

Dobro poznam vse te kraje in ljudi, s katerimi sem prenogokrat občeval: saj sem v dveh teh krajih sam učiteljeval. Slišal sem vselej le pohvale in priznanje za njeno neumorno delovanje v blagor in izomiko našega ljudstva, ki jo je zelo čislalo in vzljubilo.

Mislím, da govorim iz srca vseh, ki so jo poznali in bili deležni njene nesebičnega in požrtvovalnega dela, ako ji na tem mestu izrekam zahvalo za njen trud in ji želim vse najboljše na njenem novem službenem mestu. Bog ji nakloni še mnogo, mnogo let mirnega življenja! — Vpokojeni učitelj, ki ne uživa pokoja.

Zdravje, lepota, bogastvo, mladost — to so dobrate, ki jih lahko zgubimo! Tudi slava in ugled sta nestanovitna in se večkrat izneverita človeku. Tistega čuta pa, ki je človeku ljub in drag, tistega ne more oropati nobeden!

Kuoraća piša

A ti striela, ti! Kdu bū rekuo, da vunū dan, kuo suon puo duogūn cajtū šu nazuot v Marūzga, ma buo tukala tašna sreća kuor kū Snubča s Tūmūna. Jas suon šu mirnuo mojuo puot, misleć samuo na moja stvari. Pa kar na anbuot ma naguovuori an guospūt, kū ja stau prađ manuo kuotuo tuopuoluovskū tūruon, da sa suon skoraj prašrašo. Prašau ma ja, da vuot čū suon, kuo jūman žanuo enuo dostū drūgūh stvari. — — Ti striela, ti! — — E, e, de būn znau, da s kašnuo furbarijuo ma ja stavuo, ma nebū biu kukau. Ma kaj sa ča? Zdaž kar ja, ja, kuotuo vuonū, kū ja napravuo v br.... Pa jas suon misluo, da ja san vuonū gspūt, s katerūn suon šrajau. Invecū ni blu taku! Kuor sa suon vuozruo, da puokažan vunmū «šinjorotū» da kuot suon hoduo tan dalać puo tužnū Jistrū, suon zagledau anga «frkalazaa», kū ja seduo tan blūzūk na anū grubljū pr cūsta, enu čeckau s lapažuon puo notažu. Jas sa nisuon nanka smūnuo zanj, kū suon misluo, da ja prjatau vuod vuonga šinjorja, kū ja z manuo šrajau enuo da piša kašnuo pismuo svojū lupcū, ta cajt, kū ja z vuonū biu zmano, kuor suon anka jaš anbuot pisau mojū s dalne Čičarūja. Enuo būsta radū znalū, dragū braucū mojuh vrstūc, da kaku suon jas pisau tabuot? Pa kuo časta znat puoslūšajta:

Pradruga moja Ana,
slatka sū kuot mana.
Obras mū tuj milū,
prađ nusuo ja puo silū!

E, e. — — Ma kaj pravūn? Ma suon jas naumuon, da gren pravūt moja skrivnostū. Aja, — — — Kuor suon tupuovūdat sa suon finuo muotuo, kar suon sū misluo v vuonin frklazū. Ta striela, kaj mūslūsta, da ja pismuo pisau? Vraga, na pismuo; Mana, mana ja malau, ta spaka prakleta! Ti prsnetū «prč» ti! Kaj ti suon jas dūlau, da sū ma taku grduo namalau, enuo ša v djurnal poslau brz mojga duvuolenja. Ni sū moguo namalat rajšū vuna «pubalina», kū danas mana vupanjka vuobūvajuo, jūtrū pa taba puostola lūštrajuo? Vsa tu tū vuotpūstūn, samuo napravūmū ta piacer: Pušljū mū tri tašna slika, kurkū suo bla na cajtungū, da si buon napravuo tešeruo. Kuo na ma na puostūjūo puo svūtū enuo taku van nabuon moguo neć puovūdat. Muj indūrūc je ta: Kuoraća s šatumarūj duma, kū s žanuo na vrhū biva.

Vprašanja in odgovori

Š. P.: Vprašanje: Nameravam zidati gnojnik po predpisih, ki jih vsebuje novi zakon o obvezni zidavi gnojnikov. Koliko mora biti oddaljen gnojnik od javne poti?

Odgovor: Kr. dekret-zakon od 13. avgusta 1926., št. 1605 je bil objavljen v uradnem listu 24. septembra istega leta. Gnojnik morate dozidati do 24. marca 1928. O oddaljenosti gnojnika od javne poti ne govori omenjeni zakon nič.

V. T., Podbrdo: Na Vaše vprašanje prihodnjič izčrpen odgovor, ker smo dobili pismo prepozno.

Spomnite se „Šol. društva“!

Razno**Beethoven in njegov brat.**

Skladatelj «Devete simfonije» je imel brata z imenom Kristof, ki si je nagrabil veliko premoženje. Živel je na Dunaju v velikih časih ter užival vse radosti tega sveta, dočim je njegov brat hodil s sklonjeno glavo in premišljal o bridkosti svojega življenja.

Nekoč je bil Ludvik van Beethoven v denarni stiski. Pisal je Kristofu in ga prosil za pomoč. Poslednji pa mu je odgovoril, da nima denarja za malopridne lenuhe. Podpisal se je s polnim imenom, kateremu je dodal besedo posestnik ter je še pristavil, da ima hiše in njive.

Beethoven je list prejel in odgovoril bratu prav na kratko. Pisal mu je: «Potreboval sem Tvojega denarja, ne pa Tvojih nasvetov. Z Bogom! Ludvik van Beethoven — ne posestnik hiš in njiv, ampak posestnik možganov.»

Beethovnov koder

Letos, ko praznujemo stoletnico Beethovnovne smrti, prihaja na dan marsikaj, česar bi se ljudje gotovo ne spominjali v drugih časih in drugih razmerah. Beethovnovi rokopisi, pisma, spomini, vse to dobiva veliko vrednost in vse se hrani kot posebna relikvija.

V Pečuhu so prišli na sled Beethovnovemu kodru. Ta relikvija se nahaja v arhivu ondotnega Beethovnovnega društva, ki ima tudi več drugih dokumentov. Koder je bil prvotno last madžarskega dirigenta in kantorja Franca Höltzla, ki ga je baje lastnoročno odstrigel z Beethovnovne glave, ko je truplo velikega moža ležalo na mrtvaškem odru. Höltzl je prišel z Dunaja v Pečuh, kjer je vodil pevsko društvo več let ter mu zapustil v spomin na največjega skladatelja vseh časov Beethovnov koder.

Tudi značilno.

Značilno je, da je sedelo v šangajskem občinskem svetu 5 Angležev, 2 Amerikanca in 2 Japonca. Še bolj značilno pa je, da je občinski svet izdal proglas, v katerem med drugim poziva, naj Kitajci izvolijo v občinski svet 3 domačine, «ker je številno Kitajcev v Šangaju naraslo v vešielrmk jvgvls,,iee, plizkostonio exz, liki meri». Da, da, Kitajci so narasli v taki meri, da je Angleže strah.

Drobiž

Tržaška trgovska zbornica je izdala poročilo o prometu tržaške luke. Poročilo ugotavlja padanje prometa. Leta 1926. je bilo prometa 47.650.764 q; leta 1925 pa 54 milijonov 659.782 q.

Policija je prepričana, da je dozvedni prof. Canella v resnici delavec Bruneri. Zadnji dokazi so vsi pričali, da je laži-Canella le že večkrat kaznovani Bruneri. Samo on se ni udal in igra vkljub temu še vedno vlogo preganjanega Canelle.

V Bolgariji bodo letos praznovali 1000-letnico bolgarskega carstva.

Najtežji debeluhar na Čehoslovaškem tehta 220 kg.

Na Češkem je umrl Franc Hardmuth, tovarnar znanih Hardmuthovih svinčnikov.

Nemška paroplovna družba Hamburg-Amerika procvita. Številno njenih ladij narašča.

Borodin, ruski svetovalec pri kitajski nacionalistični vladi, je baje rojen v Pragi.

SMILAJOD
čisti kri

PRŠNI SIRUP
izborno sredstvo proti kašlju

ELIZIR CHINA
najboljše okrepčevalno sredstvo

Lekarna Castellanovich - Trst, Via Giuliani 42
Lastnik: F. BOLAFFIO.

Gospodarstvo

Spet številke.

Sedaj pa pridejo na vrsto Danci s svojim konjnim združništvom. Tudi njihove zadruge imajo «Družbo za nabavo blaga na debelo» in v tem društvu je bilo včlanjenih leta 1925 1.804 zadrug s 337.500 člani (v letu 1905 je bilo 1.029 zadrug s 143.031 članom).

Ker so zadruge skušale držati cene najpotrebnejšim stvarjem zelo nizko, je bilo v letu 1925 le 3 milijone 699.473 kron dobička. Ta se je razdelil med člane.

Družba ima veliko posest v skladiščih in tovarnah in ima tudi svojo posojilnico.

Lahko bi napisal še par števil, iz katerih bi spoznali, kako raširjeno je konsumno združništvo na Danskem, a zadostuje naj, da vam povem, da ima Danska samo 3 milijone 300 tisoč prebivalcev in da je torej približno polovica družin (če računamo povprečno 5 članov na družino) včlanjenih v zadrugi.

Da bo čitateljem jasnejše, kolik je bil dobiček zadrug v letu 1925 moram povedati, da dobimo za eno dansko krono 7 lir 45 stotink.

—ru.—

Najvišjo temperaturo so izmerili v Libiji, jugozapadno od Tripolisa, kjer je toplomer poskočil na 58 stopinj Celzija.

TRŽAŠKA KMETIJSKA DRUŽBA

Telefon 44-39.

ul. Torre bianca 19 ima v zalogi:
SEMENA, KMETIJSKO ORODJE

Vsa vrtna in poljska ter cvetlična semena zamčena glede kaljivosti in kakovosti, večina naročena iz Nemčije — Semena graha, zgodnjega in poznega, že preizkušena in odbrana le onih vrst, ki so se pri nas obnesla.

Seme krmske pese Mamut rdeče dože in Eckendorfi nam je ravnokar sveže dospelo iz Nemčije.

Trave in detelje. Laško ljulko, angleško ljulko, dalje nizko angleško travo za senčne lege v vrtovih itd. Francosko pahovko ali klasnico (travuljo) smo naročili iz Nemčije in je zamčeno 90% kaljiva.

Detelja, lucerna ali večna detelja in domača ali triletna detelja oboja zamčena brez predenice in preiskana od višje kmetijske šole v Bologni.

UMETNA GNOJILA

Mešanica za krompir po L 80 kvintal. Superfosfat, kaljeva sol, amonijev sulfat in ČILSKI SOLITER.

ČEBELARSKÉ POTREBŠČINE ŽVEPLO IN MODRA GALICA

Modro galico bomo kmalu izčrpali iz prvega našega naročila. Vabimo posebno zadruge, da ne odlašajo predolgo z naročili.

Žveplo. Prve dni aprila bomo prejeli prvo pošiljatev žvepla z 99/99, 90% čistote. Letos je naročila kmetijska družba najlepše vrste žvepla I. enta trezza in ventilato Trezza. Onim zadrugam, ki so se predznamovale pri nas za žveplo, odpošljemo po naročilu, takoj ob prihodu.

KOSE ZNAMKE «MERKUR»

Zadruge in preprodajalce, kateri potrebujejo večje število kos «Merkur», vabimo, da prijavijo množino, ki jo bodo potrebovali.

SEMENSKI KROMPIR

MLEKARSKA ZADRUGA V TRNOVEM, ki je prejela zadnje dni nekaj vagonov semensk. krompirja «Oneida» iz Jugoslavije, je pripravljena odstopiti, dokler zaloga traja, okoliškim zadrugam in kmetovalcem potrebno množino v izključno semensko uporabo.

MLEKARSKA ZADRUGA Trnovo

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Roberts: Za Vaš prispevek se Vam zahvaljujemo. Priobčiti ga pa ne moremo, ker smo o istem predmetu (kakor že sami pravite) dvakrat pisali. Prosimo Vas, da bi pisali tudi o kakem drugem predmetu.

Iz Prešnice. Dopis je brez podpisa, pa tudi preveč osebnosti! Zaveda o zetu pa sploh ne spada v list!

Vse dopisnike, ki danes ne vidijo svojih dopisov tiskanih, prosimo, da potrpijo. Pride vse prihodnjič na vrsto.

Odgovorni urednik: JANKO RUNTIC.

Kmetijsko-ribarska posojilnica in hranilnica

registr. zadruga z neomejeno zavezo v Barkovljah

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po 6%

Vloge so zamčene z nad desetmilijsko vrednostjo v nepremičninah.

Uradne ure: 8.—12. in 14.—18.

v Barkovljah, Viale Regina Elena 37
Ne hranite denarja doma?

Milan Kutin

trgovina jestvin in kolonijalnega blaga na debelo in drobno

POSTOJNA

Prva parna pekarna. Porcelan. Železnina. Zastopstvo petroleja, kvasa ter PORTLAND-CEMENTA. Točna postrežba.

IVAN KERŽE

ima v lastni zalogi najraznovrstnejše kuhinjske in druge hišne potrebščine

Iz aluminija, steklovine, lesa, emajlirane prsti itd. CENE NIZKE. TRST, PIAZZA S. GIOVANNI št. 1

KLINIKA Dr. CICERO

POSTOJNA

Notranje bolezni in operacije.

ŽARKI X

hitro zdravljenje jetičnega vnetja vršcev.

Ceno češko posteljno perje

1 kg: belo piljeno L 25
boljše L 32.—
mehko L 40.—, 48.— in 55.—
boljša vrsta L 65 in 75
Puh L 115.—

Pošiljate carine in poštnine prosto po povzetju od L 75. naprej. Vzorci brezplačno. Vrnitev in zamenjava dovoljena.

BENEDIKT SACHSEL 237
Plizno-Lobes št. 3 (Češko)

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poročitvom uraduje v svoji lastni hiši ulica Torre bianca 19, I. nad.

Sprejema navadne hranilne vloge na knjižice, vloge na tek. račun in vloge za ček. promet ter obrestuje

po 4%

večje in stalne vloge po dogovoru. Sprejema Dinarje na tekoči račun in jih obrestuje po dogovoru.

Daje posojila na vknjižbe, menice, zastave in osebne kredite. Obrestna mera po dogovoru. Na razpolago varnostne celice (safes)

Uradne ure za stranke od 8¹/₂ - 13, 16-18
Ob nedeljah je urad zaprt
Telefon št. 25-87.

Najstarejši sloven. denarni zavod

Čevljarnica Forcessin

Odelikovana na mednarodni razstavi v Genovi z „Diploma di gran premio“
TRST - Via Giuseppe Caprin št. 5 pri Sv. Jakobu - TRST

Kdor išče obuvaleceno a vendar lepo, ta bo pomislil malo, ne kupil kar na sleno!

In šel bo k „FORCESSINU“, ki v Trstu vsem od kraja — ubožcu al' bogatinsu — najboljšee čevije daje ...

Čevlji za delo L 48.—

Čevlji za delo L 48.—

„Vedež“ za leto 1927

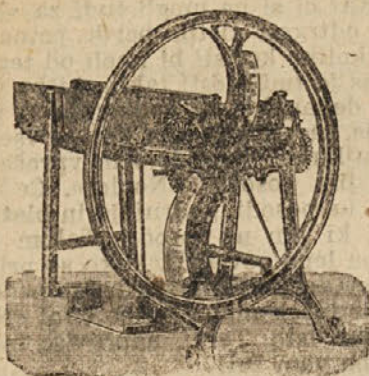
je izšel

ZDRAVNIK

Dr. Fran Ambrožič

se je stalno naselil v Št. Petru na Krasu in ordinira v Kanalcevi hiši od 9-12 in od 13-15

Kmetijski stroji

Slamoreznica znamke «Mayfart» z verigami raznih velikosti.

TRŽAŠKA KMETIJSKA DRUŽBA V TRSTU

Ulica Torrebianca 19, in Raffineria 7. Telefon 44-39.

Zobozdravnik

Dr. L. Mermolja

sprejema

v GORICI na Travniku 5 II. nadstropje

Zobozdravnik

Dr. D. Sardoč

špecialist za ustne in zobne bolezni

perfekcioniran na dunajski kliniki

ordinira

v TRSTU

Via Imbriani 16/III. (pri Via S. Giovanni) od 9—12 in od 3—7 ure

JAKOB BEVC - TRST

urarna in zlatarna

Trst - Campo S. Giacomo št. 5
Podružnica: S. M. Magdalena zg. št. 1

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah
KRONE plačuje više kot vsi drugi
RAZNA DARILA ZA BIRMANCE.

„MUNDLOS“ šivalni stroji

„Göricke“
dvokolesa, motorini „FIAT“ in belgijske puške se vdohe le pri

Josipu Kerševaniju

GORICA - Piazza Cavour 9 - GORICA